

عنوان مقاله:

واکاوی انگیزه های منع کتابت حدیث از دیدگاه دکتر محمدعلی مهدوی راد

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی علوم اسلامی، پژوهش های دینی و حقوق (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

حسن احمدنیا - دانش آموخته کارشناسی ارشد الهیات و معارف اسلامی دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در دوران صدر اسلام، بنا بر عادت کتابت قرآن، رسم می بود که فرمایشات پیامبر راه که به نام سنت شناخته می شد- به زنجیر قلم بکشند. بعد از غروب غمگینانه آفتاب عمر آن رسول عزیز، خلفای بعد از وی بنا به دلایلی مانند جلوگیری از ترک قرآن و اشتغال به غیر آن، آمیختن حدیث با قرآن، برتری حفظ بر کتابت، نگرانی از افزایش یا کاهش روایات، وجود روایات ناهیه از کتابت و بی اطلاعی مردم از کتابت با قرآن، برتری حفظ بر کتابت، نگرانی از افزایش یا کاهش روایات، وجود روایات ناهیه از کتابت و بی اطلاعی مردم از کتابت دستور منبع کتابت حدیث را صادر کردند. با نقد و بررسی این احادیث به وسیله جناب آقای دکتر مهدوی راد، روشن شد که دلایل اصلی منع نگارش حدیث، صیغه ای سیاسی- اجتماعی داشته و نمی توانسته توجیهی مناسب برای جلوگیری از کتابت به شمار آید. هدف این پژوهش نقد و بررسی انگیزه های منبع کتابت حدیث از دیدگاه آقای دکتر مهدوی راد است. روش مطالعه در این پژوهش شیوه ی توصیفی- تحلیلی و بر اساس رویکرد کتابخانه ای است. با کند و کاو در متون تاریخی و حدیثی اهل سنت می توان به این مهم دست یافت که منع کتابت حدیث- که بیشتر برگرفته از احادیث جعلی بوده و یا روایات را وارونه تفسیر می کرده اند- آثار زیانباری بر روند حدیثی و جامعه شناختی دین مبین اسلام گذاشته است که گسترش جعل و وضع در احادیث، از بین رفتن بسیاری از احادیث، ترک مذاکره احادیث و ایجاد فرق گوناگون را می توان از اهم خسارات این سیاست عنوان کرد.

کلمات کلیدی:

کتابت حدیث، منع کتابت حدیث، پیامدهای عدم نگارش حدیث، دلایل نفی کتابت، انگیزه های نفی نگارش حدیث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1306902>

